

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af lovforslag nr. L 105: Forslag til lov om ændring af lov om privat byfornyelse og lov om midlertidig regulering af boligforholdene. (Grøn positivliste, kommunal rådgivningstjeneste og aftalekompetence for beboerrepræsentanter m.v.).

Af boligministeren (Ole Løvig Simonsen).
(Fremsat 5/12 95).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Som en umiddelbar betragtning vil jeg godt tilkendegive, at vi er positive over for det lovforslag, der ligger her. Skal jeg begynde at gå lidt længere ind i de enkelte områder og tage nogle af de konkrete punkter frem, vil jeg godt give udtryk for, at vi er endda overordentlig positive over for den vinkel, der nu bliver lagt fra boligministerens side i et forsøg på at få vores kommuner til i højere grad, end tilfældet er på nuværende tidspunkt, at lave en samlet kommunal boligpolitik forstået på den måde, at man appellerer til, at den private byfornyelse også kommer med ind i det samlede billede. Jeg synes, vi har savnet det nogle steder, og jeg tror faktisk, at det vil give en væsentlig bedre helhed. Så det er absolut en fordel, at det kommer med nu.

Det næste, der bliver lagt op til fra boligministerens side, er, at man får mulighed for at oprette en kommunal opsøgende rådgivningstjeneste. Det har ikke været nogen hemmelighed, at der specielt fra lejernes side igennem perioden, hvor vi har haft lov om privat byfornyelse, har været en vis skepsis over for at kunne overskue, hvad det er, der bliver lagt op til. Og det vil sige, at når vi taler om den private udlejningsmasse, er det en begrænset gruppe, der har turdet gå ind i det her.

Jeg tror – og det er også de erfaringer, vi har fra de steder, hvor man har prøvet med kommunal rådgivning – at når man her får mulighed for det landet over og med en vis form for statsrefusion, vil det give en lidt anden sikkerhed og en lidt anden mulighed for, at lejerne tør gå med ind i højere grad, end vi har set på nuværende tidspunkt.

Tilsvarende mener jeg også, det er en fordel, at vi nu får øget mulighed for partsrådgivning,

og ikke mindst er vi godt tilfredse med, at der nu bliver udarbejdet standardblanketter. Det er også noget af det, som gør, at det er lettere at overskue fra lejerside, hvad det er for noget, man her går ind i, og det giver sikkerhed for, at man ikke føler, at man bliver snydt.

Så bliver der som et andet punkt lagt op til en styrkelse af beboerrepræsentanterne. Det kan vi også til fulde støtte. Så alt i alt vil jeg sige om disse punkter, at dem er vi meget positive over for.

Der er selvfølgelig, når vi kigger på dette forslag, også ting, som vi godt kunne have undværet. Jeg skal ikke lægge skjul på, at vi selvfølgelig ikke er vildt begejstrede for, at man tager 300 mio. kr. fra den tunge byfornyelse og flytter over, således at man hermed kan få finansieret økonomien omkring privat byfornyelse fremover.

Men så må jeg omvendt sige, at vi også anerkender nødvendigheden af, at der er styr på økonomien, og jeg anerkender ikke mindst fornuften i, at der rent faktisk ligger noget mere beskæftigelse i det her frem for den form for beskæftigelse, disse penge ville have givet sig udslag i, hvis de blev liggende under den tunge byfornyelse.

Så sagt med disse få bemærkninger: Alt i alt er vi positive over for dette lovforslag, og vi kan støtte det.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det var blot et spørgsmål til fru Lissa Mathiasen.

Jeg ved ikke, om hun har læst dem, men i bemærkningerne står der, at forslaget vil medføre et fald i beskæftigelsen på ca. 600 personer i 1996 og knap 2.000 personer i 1997 – et fald i beskæftigelsen. Jeg tror, der er en misforståelse i den socialdemokratiske ordførers indlæg.

Jens Hald Madsen (V):

Jeg vil gerne sige, at med de lovforslag, der var i går, var Venstre en smule bekymret. I dag er vi glade, for vi i Venstre har været meget opmærksomme på de problemer, der har været omkring det private boligbyggeri, og derfor ser vi generelt set meget positivt på dette lovforslag. Vi må også sige, at det glæder Venstre, at også Socialdemokratiet har fået de samme bekymringer, som vi har haft i længere tid.

Loven om privat byfornyelse har jo ikke været en succes fra starten. Loven har primært

været brugt inden for det almennyttige boligbyggeri og i de private andelsboligforeninger, og derfor håber Venstre, at det her vil betyde, at den vil blive brugt endnu mere inden for det, der var tanken, nemlig det private udlejningsbyggeri. Men det tager selvfølgelig tid at få integreret en sådan ordning.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at det er vigtigt for Venstre i denne sammenhæng, at der er et alternativ til det offentlige byggeri. Samtidig føler jeg, at denne lovgivning giver basis for, at der kommer en forebyggende virkning, ved at man undgår nedslidning af ejendomme osv. Man får en bedre byggestandard som helhed.

Men det, at der skal være lige vilkår mellem det offentlige og det private boligbyggeri, betyder også, at går vi helt ned i detaljerne, er der måske nok nogle ting, som Venstre er bekymret over. Derfor ser vi frem til, at der under udvalgsarbejdet måske kunne komme nogle ændringsforslag fra boligministerens side, som kunne forbedre disse forhold, og det glæder vi os selvfølgelig meget til.

Derfor kan jeg sige, at Venstre støtter lovforslaget og ser frem til udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg synes, hr. Keld Albrechtsen fortjener at få et svar på det spørgsmål, der blev stillet til mig, og det vil jeg også meget gerne give. Men jeg vil samtidig anbefale, at hr. Keld Albrechtsen ikke bare læser den første linje på side 6, men læser videre i 2. spalte på side 6. Så vil hr. Keld Albrechtsen se, at hvis man kigger på forløbet fra 1996 til 1999, betyder det rent faktisk samlet set en stigning i beskæftigelsen.

John Vinther (KF):

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at det er et konservativt ønske, at forsøgsordningen med tilskud til privat byfornyelse videreføres, og derfor er vi naturligvis tilfredse med, at det lykkedes at gøre den private byfornyelse til en del af den finanslovaftale, der er indgået mellem regeringen og Det Konservative Folkeparti.

Det er vores opfattelse, at det lovforslag, som vi nu behandler, indeholder en række elementer, som gør det lettere og mere attraktivt at gå i gang med privat byfornyelse.

Den begrænsede succes, som forsøgsordningen har haft i den private udlejningssektor, hænger vel i en vis udstrækning sammen med det forhold, at parterne ikke altid har haft den

fornødne tillid til hinanden. Lejersiden har ikke altid haft tillid til, at det, udlejeren ville gennemføre, nu også var rigtigt og rimeligt, og derfor har det i mange tilfælde været vanskeligt overhovedet at få parterne til at tale sammen.

I lovforslaget gøres den private byfornyelse til en del af den samlede kommunale boligpolitik. Det betyder eksempelvis, at en kommune kan bistå med en form for konsulenttjeneste, der formidler kontakten og kommunikationen imellem udlejer- og lejerside.

På samme måde tror jeg, at den øgede partsrådgivning og det forhold, at beboerrepræsentanten under visse omstændigheder kan indgå aftaler på lejernes vegne, vil medvirke til en øget tillid og dermed til, at ordningen om privat byfornyelse vil finde større anvendelse.

Jeg har kun én egentlig indsigelse imod det, der er indeholdt i lovforslaget, og det er den grønne positivliste. Det kan såmænd være en udmærket ting, men en sådan grøn positivliste må ikke være så restriktiv, at den kommer til at virke som en bremse for ordningen.

Derfor vil jeg finde det hensigtsmæssigt, om boligministeren ved udarbejdelse af den pågældende bekendtgørelse inddrager Folketingets partier, i hvert fald dem, der står bag loven, og også giver disse partier om ikke en vetoet så i hvert fald en betydelig indflydelse på de elementer, der optages på den pågældende grønne positivliste.

Som sagt hilser Det Konservative Folkeparti lovforslaget velkommen. Det betyder imidlertid ikke, at vi ikke gerne ville have haft yderligere elementer ind i lovforslaget, selvfølgelig ikke.

Jeg skal her nævne tre elementer, som vi mener ville være hensigtsmæssige at se på.

Det første er omkring selve betingelserne for vedtagelse af et byfornyelsesprojekt. Her operer lovforslaget stadig med, at der fra lejernes side skal være 60, respektive 75 pct. tilslutning blandt lejerne under den forsøgsordning, der har været, hvor den private byfornyelse også fandt sted for almennyttige boligsektors vedkommende. Ellers skulle der blandt beboerne i den almennyttige boligsektor blot være et simpelt flertal.

Jeg har meget vanskeligt ved at forstå, hvorfor det skulle være mere smertefuldt for lejere i den private udlejningssektor at acceptere en flertalsafgørelse, end det er for lejere i den almennyttige sektor. Derfor har Det Konservative Folkeparti det ønske, at dette krav tilrettes, således at et simpelt flertal kan træffe beslutning

om privat byfornyelse. Det kaldes demokrati, og hvis det er godt nok til den almennyttige sektor, så er det også godt nok til den private udlejningssektor.

Dernæst er der spørgsmålet om, hvornår byfornyelsesprojektet rent faktisk skal gennemføres. Lovforslaget præciserer, at loven ikke finder anvendelse for tomme og ubeboede lejemål. Det finder vi ikke hensigtsmæssigt. Det siger næsten sig selv, at det praktisk mest optimale tidspunkt at byforny og modernisere på er, når en lejlighed står tom, altså i perioden fra fraflytningen er sket, og indtil en ny lejer flytter ind.

Endelig er der spørgsmålet om genhusningspligten. For mange udlejere, der ikke har mulighed for at skaffe erstatningsboliger, er dette krav et stort problem, og de viger derfor naturligt nok tilbage fra overhovedet at gå i gang med sådanne projekter.

Det Konservative Folkeparti ønsker derfor, at genhusningskravet ophæves, eller i det mindste at beløbsgrænsen for, hvornår der skal gennemføres genhusning, hæves, således at den private byfornyelsesordning vil blive attraktiv for flere ejendomme med dette behov.

Som sagt er vi godt tilfredse. Vi har nogle ting, vi meget gerne vil have ind i loven, og vi vil bruge udvalgsbehandlingen til at få afklaret, hvorvidt der fra regeringens side kan vises imødekommethed på disse punkter.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak til fru Lissa Mathiasen for svaret vedrørende beskæftigelsen. Men jeg må fastholde, at det er en klar konsekvens af forslaget, sådan som det er beskrevet i regeringens egne bemærkninger, at der vil ske et fald i beskæftigelsen på ca. 600 personer i 1996 og knap 2.000 personer i 1997.

Så er det ganske vist også rigtigt, at man på længere sigt i 1998 og 1999 forventer en stigning i beskæftigelsen på omkring 1.500 personer pr. år. Dertil må man sige, at det, som er det sikre, er det, der sker i de første år, og det, der er det usikre, er det, der sker på længere sigt. Derfor kan vi sige, at det, der er sikkert med dette forslag, er et umiddelbart fald i beskæftigelsen.

Det er altså et arbejdsløshedsfremmende forslag, og det, jeg blot ønskede at få præciseret, var, at den bemærkning, som den socialdemokratiske ordfører kom med, om, at dette her skulle være noget, som satte mere arbejde i gang, altså ikke var en holdbar bemærkning. Og

jeg må sige, at efter det svar, jeg har fået fra fru Lissa Mathiasen, står det stadig væk tilbage som en kendsgerning, at det er et arbejdsløshedsfremkaldende lovforslag, vi her behandler.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Nu er det jo altid meget interessant, når man tager en diskussion om noget så teoretisk som nogle skøn, for dér kan man sige, at der faktisk er ganske gode muligheder for, at der kommer svaj i det.

Omvendt vil jeg godt sige, at når vi lige nøjagtig kigger på spørgsmål som f.eks. byfornyelse, ved vi efterhånden af meget god erfaring, hvordan trækkene plejer at se ud på tilsagnsrammen, og hvad det plejer at give i beskæftigelse.

Og så vil jeg da godt give den lille cadeau til hr. Keld Albrechtsen, at det altid er rart, når man får læst hele teksten op, for dermed ligger også erkendelsen af, at det, jeg har sagt, faktisk er korrekt. For tager man 1996-97-98-99, giver det sammenlagt en positiv effekt i forhold til beskæftigelsen. Og det synes vi i Socialdemokratiet faktisk er en ganske udmærket ting set i forhold til, at vi ved, at der også på sigt er den effekt, som vi godt vil have på beskæftigelsen.

Så vil jeg godt sige til hr. John Vinther, der kom med flere ønsker om, hvad man godt kunne tænke sig at få med, at jeg synes, det er et meget sagligt argument, der kom fra hr. John Vinther omkring de tomme lejemål. Vi forstår det faktisk udmærket godt. Vi er også meget positive over for det. Men jeg vil kun sige, at skal vi medinddrage tomme lejemål, så forudsætter det, at vi får en bedre sikkerhed for, hvordan huslejeudviklingen har mulighed for at ske netop på de her områder.

Det, vi lægger op til at sige, er, at vi vil være positive over for at medtage de tomme lejemål under forudsætning af, at der kommer en ændring af boligreguleringsloven, således at vi får sikkerhed for at se, hvordan huslejen får mulighed for at udvikle sig.

Kommer der et sådant forslag – jeg skulle hilse det velkommen hellere i dag end i morgen. Men kommer det, så vil vi også være positive over for at se på de tomme lejemål, naturligvis.

Villy Søvnald (SF):

Principielt støtter vi loven om privat byfornyelse, men erfaringerne i den tid, loven har været

gældende, giver os anledning til at arbejde på nogle forbedringer.

Vi har fået henvendelse i SF i en række sager, hvor ejerne flytter det, der er normal vedligeholdelse, og som lejerne via huslejen har betalt for én gang, over på byfornyelse. Det er uacceptabelt af to grunde. Dels betyder det, at det offentlige overtager en del af en forpligtelse, lejeren har betalt udlejer for én gang. Dels betyder det, at lejeren bliver pålagt huslejestigninger på noget, som han/hun allerede har betalt for. Og her er vi nødt til i lovgivningsarbejdet at få sikkerhed for, at vedligeholdelsesforpligtelserne ikke kan væltes over på byfornyelsen.

Det er det ene ønske, SF har. Det andet problem vedrører ekstremt dyre byfornyelser, eksempelvis nye køkkener til en pris på over 100.000 kr. Vi synes, der bør lægges nogle lofter ind, der tilsigter, at pengene ikke bruges til luksusmoderniseringer. Det er det andet hul. Det tredje hul er, at vi vil stille ændringsforslag for at sikre, at boligrammen i 1996 og de efterfølgende år også kommer til at omfatte almennyttige ejendomme samt ejendomme tilhørende private andelsboligforeninger.

Med det her lovforslag sker der i forhold til hidtidig praksis efter vores opfattelse en urimelig forskelsbehandling på de tre ejerformer, der alle er karakteriseret ved, at beboerne ikke på anden vis opnår offentlig støtte til mere omfattende renoverings- og moderniseringsopgaver i det ældre boligbyggeri.

I ejersektoren – og det er så også et svar til Venstres ordfører – betyder gældende skatte regler en automatisk rabat på tilbagebetaling af låneydelser, men en tilsvarende støtte findes ikke i private og almennyttige udlejningsboliger og heller ikke i private andelsboliger.

Det er derfor uforståeligt, at regeringen nu vil forskelsbehandle mellem de private andelsboliger og de almennyttige boliger på den ene side og de private udlejningsboliger på den anden side.

Det sidste, jeg vil opholde mig lidt ved, er, at forslaget jo såmænd i sin overskrift har grøn byfornyelse, og det er også i SF's øre en sympatisk overskrift. Men det, der reelt spærrer for muligheden for at komme i gang med grøn byfornyelse – vi har blandt andet mange erfaringer fra Kolding, som boligministeren vil være bekendt med – er, at det at lave store energitiltag med alternativ energi er meget dyrt investeringsmæssigt.

Til gengæld er det en meget god forretning i forhold til den senere driftssituation. Det, der spærrer for at kunne komme i gang i vidtgående omfang med grøn byfornyelse, er, at loftet er for lavt til at kunne lave de forholdsvis dyre investeringer, der så senere tilbagebetales i en meget billig drift. På det område er vi under udvalgsarbejdet nødt til at finde nogle modeller, der sikrer, at man reelt – og ikke kun som slagord – kan sige noget pænt om grøn byfornyelse, men også, at det vil være muligt reelt at gennemføre.

Jeg skal runde af med at kvittere for en enkelt ting til den socialdemokratiske ordfører, fru Lissa Mathiasen.

Fru Lissa Mathiasen svarede den konservative ordfører med, at forudsætningen for, at man ville gå ind og kigge på tomme lejligheder, var, at man modsvarende ville kigge på boligreguleringsloven.

Jeg skal sige, at vi har i SF en voldsom lyst, en helt voldsom lyst til i det hele taget at få kigget på boligreguleringsloven. Så dér vil Socialdemokratiet have en stærkt allieret, og jeg formoder også, at andre partier – Enhedslisten – vil være interesseret i samme tema. Så det er muligt at finde det flertal i Folketinget, der vil kigge bredt, men i det her tilfælde også snævert på boligreguleringsloven for at sikre, at lejerne er bedre værnet, end de er i dag.

Tom Behnke (FP):

Da Fremskridtspartiets boligpolitiske ordfører, fru Kirsten Jacobsen, desværre ikke kan være til stede, skal jeg meddele, at vi i Fremskridtspartiet finder, at det er helt vanvittigt, at man kan nå op på byggepriser, der ligger omkring 20.000 kr. pr. m².

Vi ser også, at forslaget lægger op til yderligere bureaukrati, og som bekendt er Fremskridtspartiet af den opfattelse, at vi skulle have noget mindre bureaukrati.

Vi kan også læse ud af forslaget, at det bliver staten, der stort set kommer til at betale hele gildet. Det fremgår, at der næsten ikke skal være nogen huslejeforhøjelser i de første fem år.

Det er jo ikke nogen kunst at bruge penge, og det er slet ikke nogen kunst at bruge skatteydernes penge. Det, vi mener med det her forslag, er, at der bygges alt for dyrt og renoveres alt for dyrt.

Fremskridtspartiet vil under udvalgsbehandlingen stille nogle ændringsforslag, som kan forbedre forslaget væsentligt. Vi har bl.a. et forslag om, at disse ombygninger, byfornyelsen,

aldrig må koste mere, end hvad nybyggeri ville koste, og dér ved vi, at det f.eks. i Københavnsområdet ligger på omkring 10.000 pr. m².

Så nybyggeri er altså betydeligt billigere end det, der lægges op til her, nemlig at byfornyelsen vil koste omkring 20.000 kr. pr. m². Det kan vi ikke acceptere, og vi vil stille ændringsforslag om, at der altså ikke må være disse meget høje udgifter forbundet med dem. En undtagelse er dog, at det naturligvis ikke skal gælde for fredede og bevaringsværdige bygninger. Dér er vi helt på det rene med, at det kan komme til at koste mere.

Fremskridtspartiet er ikke på nuværende tidspunkt positive over for forslaget, men lad os se, hvad der sker under udvalgsbehandlingen, og så kan det være, at vi når at få ændret vores opfattelse, specielt hvis vores ændringsforslag går igennem.

Keld Albrechtsen (EL):

Efter Enhedslistens mening er der positive elementer i regeringens forslag, bl.a. at vi får startet op med begrebet grøn byfornyelse. Så kan man, som hr. Søvnald gjorde opmærksom på, diskutere, om det, der startes op med her, er tilstrækkeligt. Det er det nok ikke, men det er positivt, at det kommer ind, og at det bliver startet.

Til gengæld må jeg sige, at vi finder økonomien i dette her forslag bygget op på en forkert måde. Der er kommet en henvendelse fra Boligselskabernes Landsforening, der påpeger, at det er ganske urimeligt, at den private byfornyelse ikke i 1996 og fremover kommer til at omfatte almennyttige ejendomme og ejendomme tilhørende private andelsboligforeninger.

Det er et synspunkt, som Enhedslisten deler. Vi forstår faktisk ikke, at der er sket den indskrænkning, og vi mener ligesom Boligselskabernes Landsforening, at der har været gode erfaringer i den almennyttige sektor bl.a. med disse her projekter. Vi vil arbejde for, at det bliver bragt ind igen.

Der er så spørgsmålet om beskæftigelsen, som vi jo var inde på tidligere i de korte bemærkninger, og her har Boligselskabernes Landsforening gjort opmærksom på, at henvi-ningen i regeringens bemærkninger til risikoen for flaskehalse og for højt aktivitetsniveau i byggebranchen kan imødekommes ved, at man hen over året kvoterer de samlede tilsagnsrammer, således at man får en jævn fordeling af tilsagnene. Så undgår man det problem.

Men jeg vil så yderligere tilføje, at dette såkaldte flaskehalsproblem jo alene er udtryk for, at byggebranchens kapacitet er for lille, og at byggeselskabernes smidighed og fleksibilitet også er for lille, og at det altså kræver en udvidelse af sektoren, af byggekapa-citeten, og den opnår man altså kun ved at styrke byggeriet.

Så må man altså tage med, at der i en overgangsperiode kan være disse problemer, men hvis man ikke får kapaciteten op, således at den ud fra en ordentlig samfundsmæssig planlægning kan modsvare det behov for byggeri og byfornyelse, som er i samfundet, så vil man evig og altid kunne bruge denne flaskehalsbegrundelse til at sikre, at vi ikke får løst boligproblemerne her i Danmark.

Så vi mener, at regeringen grundlæggende anskuer dette på en alt for snæver måde.

Derfor er vi også utilfredse med, at man har skåret ned i den offentlige byfornyelse, hvor der sker en mærkbar reduktion i rammen for den offentlige byfornyelse som følge af, at man skal have plads til dette her forslag om den private byfornyelse. Ifølge bemærkningerne til forslaget er der sket en reduktion af rammerne for den offentlige byfornyelse med 300 mio. kr. Og det synes vi altså ikke er fornuftigt.

Hvis vi kan få en diskussion med regeringen om spørgsmålet om de private andelsboligforeningers og de almennyttige boligforeningers mulighed for også fortsat at kunne drage nytte af denne ordning, der altså har haft fornuftig virkning inden for de to sektorer, og hvis vi kan få genoprettet økonomien i dette her på en ordentlig måde, også således at vi ikke får den negative beskæftigelsesvirkning i 1996 og 1997, så vil Enhedslisten gerne være med til at kigge på det her.

Men desværre er vi jo i den situation, at der foreligger et finanslovsforlig mellem regeringen og De Konservative, og det er jo nok en af de ting, vi må se i øjnene, at de negative økonomiske virkninger af dette forslag er en del af den pris, som regeringen har betalt for forliget med De Konservative, og det er derfor ikke noget, man vil drøfte med venstrefløjten.

Det er beklageligt, og det vil gøre det meget vanskeligt for Enhedslisten at komme ind i en diskussion om det her lovforslag. Men regeringen skal da i hvert fald vide, at hvis man kunne få genoprettet disse negative konsekvenser, så ville Enhedslisten gerne støtte det.

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Må jeg først, jeg var næsten ved at sige som sædvanlig, sige tak for, at man har tilkendegivet positivt, at vi kan komme igennem med det her lovforslag. Jeg ved da udmærket godt, må jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, at der er ting, som man gerne vil have anderledes. Det er der jo altid.

Men nu vil jeg gerne lige sige, at det er jo ikke rigtigt, at det almennyttige og andelsboligerne ikke er med, for det står jo klart i lovforslaget, at efterhånden som vi ser, hvad der bliver mulighed for, kommer de ind igen. Det er en standby-model.

Jeg skal slet ikke anfægte, at vi gør det af hensyn til beskæftigelsessituationen. Rigtigt. Men det er jo ikke sådan, at vi skal igennem ny lovgivning for at få det almennyttige og andelsboligerne med, for det kan vi gøre over de finanslovsaftaler, der bliver fremover – også af hensyn til beskæftigelsen. Jeg synes lige, man skulle tage det med.

Jeg forstår da godt henvendelsen fra Boligselskabernes Landsforening, og jeg skal ikke harelcelere over det, men kun glæde mig over de mange millioner kroner, der nu går til omprioritering og reovering og sociale tiltag. Og jeg skal også kun glæde mig over, at vi har haft held til at komme med et forslag for andelsboligforeningerne, der giver dem mulighed for også at kunne få lån til deres byggeskaderenovering.

Så mon ikke vi skulle sige, at de to sektorer på hver sin måde har fået andel i nogle af de ting, vi gerne vil, og derfor kan vi sige, at når det så udelukkende går på den private udlejning, er det, fordi det er dér, vi først og fremmest har nogle ønsker om at få lavet nogle bedre boliger. Det tror jeg godt man kan være enig i.

Dernæst er det jo så spørgsmålet om beskæftigelsen, og jeg skal ikke gå så meget ind i det, for den diskussion har jo været ført af hr. Keld Albrechtsen og fru Lissa Mathiasen. Men jeg skal dog sige, at hvis man nu forestillede sig, at denne private byfornyelseslov, som var en forsøgslov, fasede ud nu pr. 31. december og ikke var der mere, så var der tilbage den offentlige byfornyelse på 2,8 mia. kr. Det, vi nu gør, er at forøge dem med 500 mio. kr., nemlig de 300, vi tager fra den offentlige, plus de 500, vi tager yderligere, så vi kommer op til byfornyelse alt i alt på 3,3 mia. kr. Så det er, som man regner tallene lidt ud, og dér er økonomerne jo meget omhyggelige med at tage det fra, som ikke bliver gennemført, men jeg vil da gerne se, hvor-

dan vi fik brugt 1,5 mia. kr. inden for en måned. Jeg siger det bare, fordi tallene kan stilles op på forskellig vis.

Dernæst har det været afgørende – og det vil jeg også gerne sige efter de tilkendegivelser, der har været – at der vil altid, og jeg er enig i det, være detaljer, som man gerne vil se på. Det er da korrekt. Jeg har også forstået, at det er der fra Venstres side, men det er da rigtigt, som det også er sagt fra fru Lissa Mathiasens side, at den private byfornyelse ikke oprindeligt blev plantet i den socialdemokratiske gruppes værelse, det er helt sikkert.

Men der sker jo det forunderlige en gang imellem, at når sådan en bette usling af en mistrivsel kommer under kærlige hænder, så kan det jo blive til en smuk blomst, og det er det, vi prøver på at gøre med det forslag, der ligger her.

Jeg skal ikke gå ind på hverken beboerrepræsentation eller det grønne, for det er markeret. Men jeg vil gerne sige om det grønne for at diskutere den ting, som hr. John Vinther var inde på: Det er da klart, at der kommer en positivliste. Og hvis jeg nu sådan skulle se lidt længere frem, må jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, så vil den grønne positivliste, hvis eller når vi får det almennyttige og andelsboligerne med igen, så kan de vælge fra den og kun fra den. Det er for lige at markere, at der er ting, som de også skal klare over deres vedligeholdelse.

Og punkt 2 kunne jeg forestille mig sådan en grøn vedligeholdelsesliste, dér har vi den ene positivliste, og så har vi den grønne, og dér kan man så sige til de private: Ja, I har den dér, den vil I jo gerne have, men I skal også tage én fra den her – således at vi hele tiden prøver på ikke alene at bruge gulerod, men også lidt pres.

Og hvad skulle det så indeholde? Jamen det kan jo ikke nytte noget, at vi her i Danmark kommer og er glade for, at vi har lavet en indeklimamærkningsordning, hvis vi ikke bruger den. Når vi har en indeklimamærkning, så skal den da også bruges på en sådan måde, at man bruger de sunde materialer, når man skal renovere.

Det kan godt være – og det vil jeg gerne give hr. Villy Søvnald ret i – at det så bliver dyrere, men som hr. Villy Søvnald sagde, bliver meget af det billigere i driften, og man kan jo ikke både få, fordi det er dyrere i investering, og så også skulle have en gevinst hjem på driften. Man må ligesom argumentere for de her ting. Det er jo ikke ganske usandsynligt, at folk godt ved, at

man f.eks. kan bruge lavtskyllende toiletter for at spare på vandet. Så meget dyrere er de heller ikke.

Det drejer sig også om den måling, der skal være, det drejer sig om ressourceanvendelsen, det drejer sig også om, at vi skal bruge genbrugsmateriale, alle de ting, som vi godt kender, og som er afprøvet, og som vi godt ved måske er lidt dyrere, men ikke så meget dyrere. Det er dér, vi går ind, for hvis vi går for langt – og det kunne man jo godt forestille sig, når man gerne ville de her ting – så møder man animositet i stedet for at få folk med.

Det siger jeg på den baggrund, at det forslag om Byggeskedefonden, vi har behandlet i dag ved den anden behandling, jo også viser, at andre elementer uden for huset her er interesseret i det grønne.

Vi skal ikke ride på den bølge – det vil jeg gerne sige – men vi skal være med til at understøtte bevægelsen i de tiltag, vi kommer med, og selvfølgelig skal man få en orientering, de partier, der er med, vi kunne kalde det en form for høring, for at se, om det er tilfredsstillende eller der er andre ting, man gerne vil have med.

Så er der spørgsmålet om de tomme lejligheder, som også er blevet nævnt, og det forstår jeg da godt, men når vi ikke har taget det med, skyldes det jo de erfaringer, vi har. Det har ikke så meget at gøre med privat byfornyelse, men vi kan altså se nogle lejemaal, som efter en modernisering ikke efter vores opfattelse holder mål med de udgifter, der er brugt til dem.

Det er for ikke at fortsætte denne udvikling, at vi synes, vi vil tøv lidt og se, om vi ikke kan finde en løsning på de områder. Jeg kunne forstå på hr. Villy Søvnald, at det var SF stærkt interesseret i, og jeg har ingen problemer med at tro, at det vil Enhedslisten også medvirke til, hvis vi kommer i den situation.

Jeg skal så slutte af med at sige, at det er rigtigt, at der ligger en aftale mellem regeringen og Det Konservative Folkeparti bag. Den skal afløse, det er klart, den nuværende lov, der udløber den 31. december. Den skal vedtages, inden vi tager på juleferie, så jeg skal anmode de forskellige parter om hurtigst at komme med deres spørgsmål, så vi kan klare tingene af.

Jeg mangler lige at sige til hr. Tom Behnke, som desværre ikke er her, at jeg ikke har opfattelsen af, at det her forslag er noget med, at vi bare bruger pengene. Men en gang imellem må man også fortælle Fremskridtspartiet, at det er en kunst at bruge pengene rigtigt, og det her forslag går i den rigtige retning.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er glad for, at ministeren nævner omprioriteringsloven, de huslejenedsættelser og sociale initiativer, som foregår på baggrund af den lovgivning, der eksisterer, og som jo bl.a. hjemme i Århus, hvor jeg kommer fra, netop har ført til huslejenedsættelser på omkring 1.000 kr. i de store lejligheder i Gjellerupparken, og det er et rigtigt og vigtigt initiativ. Jeg vil gerne sige til ministeren, at det er vi i Enhedslisten overordentlig glade for.

Problemet er bare, at der i det almennyttige byggeri jo altså også findes ældre boligafdelinger, som med rette kunne nyde gavn af den private byfornyelse. Og nu forstår jeg så, at der måske kan komme en drøftelse af, hvordan vi sikrer, at den, om jeg så må sige, hensigtserklæring, som er nævnt, om, at disse afdelinger også kan komme i betragtning, bliver opfyldt. Det håber jeg vi kan få ind i udvalgsarbejdet.

Jeg er meget godt klar over, at ministeren har en stram tidsramme for det her, således at vi sikrer, at bevillingerne ikke går i stå den 1. januar, og derfor vil Enhedslisten også meget gerne medvirke til en hurtig behandling.

Men jeg håber altså, at disse spørgsmål og også de beregninger, som ministeren nævnte omkring byfornyelsesrammen for den offentlige byfornyelse, kan blive afklaret. Det vil fortsat være betingelsen for, at Enhedslisten kan støtte det.

Jens Hald Madsen (V):

Jeg synes ikke rigtigt, boligministeren svarede hverken Venstre eller De Konservative på spørgsmålet, som jeg også nævnte i min ordførertale, om, hvorfor der skal være forskel på den måde, som man ud fra et demokratisk syn kører f.eks. det med beboerrepræsentation på. Hvorfor skal der være den forskel? Det synes jeg ikke vi fik svar på.

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Nej, det er rigtigt, og det er jeg i og for sig meget glad for at svare på, for da den lov her i sin tid blev lavet i 1991 under en borgerlig regering, da fik vi indført de ting her, og det vil vi gerne bibeholde af hensyn til lejerne. Vi siger tak for det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Første behandling af lovforslag nr. L 124: Forslag til lov om ændring af færdselsloven. Af trafikministeren (Jan Trøjborg). (Fremsat 6/12 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erling Christensen (S):

Det foreliggende lovforslag, som jeg ikke skal gennemgå så nøje, udmønter en lille del af finanslovsaftalen for 1996. Det indeholder hovedsagelig prisreguleringer, som tilvejebringer et merprovenu på finansloven på ca. 100 mio. kr., og dertil også som en god ting mulighed for fra 1997 at lave regulering på det.

Socialdemokratiet støtter lovforslaget.

Jens Hald Madsen (V):

Da partiets ordfører ikke kan være til stede, skal jeg sige på Venstres vegne, at vi ikke kan støtte det, ikke blot fordi det er et led i finansloven, men fordi vi betragter det som en yderligere byrde på vores skatteborgere. Og det er ikke vores hensigt.

Anne Baastrup (SF):

Da vores ordfører, fru Margrete Auken, ikke kan være til stede, er jeg blevet pålagt at kommentere lovforslaget.

Isoleret set har SF ingen indvendinger imod, at det skal blive dyrere at erhverve mulighed for at få kørekort, erhverve biler osv. Ej heller har vi problemer med at få forhøjet parkeringsafgiften i København og på Frederiksberg.

Men jeg vil i den forbindelse godt spørge ministeren, hvad der ligger i bemærkningen om, at der vil blive optaget forhandlinger om dette provenu. Hvad er ministerens indfaldsvinkel til denne forhandlingsrunde? Skal der ske en revurdering af Københavns Kommunes indtægtskilder eller hvad?

I SF ser vi som sagt gerne, at det bliver dyrt at bruge sin bil – også i København. Så kunne vi måske få standstøtten udvikling, der i høj grad er ved at smadre København. Bilerne ud af byen! Det er et slogan, vi går ind for i SF.

Men samlet set er det her lovforslag jo en del af finanslovsforslaget, og som bekendt ligger der også i dette finanslovsforslag en foræring til de rige, de rigtig rige, dem med en formue på over 1,6 mio. kr. De skal samlet have foræret af staten en mindreindtægt på 700-800 mio. kr.

Det er vi ikke meget for i SF. Og de her mennesker har Socialdemokratiet så besluttet at støtte, fordi det er lidt synd for dem måske. I den sammenhæng skal lovforslaget også ses.

H.P. Clausen (KF):

Da Det Konservative Folkepartis ordfører, hr. Helge Adam Møller, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne meddele, at Det Konservative Folkeparti støtter forslaget.

Vibeke Peschardt (RV):

Lovforslaget er, som vi har hørt, en udmøntning af finansloven, der skal give statskassen et merprovenu på 100 mio. kr. Det Radikale Venstre kan støtte forslaget.

Tom Behnke (FP):

Forslaget her kører jo nærmest igennem, som om det var en formssag. Der er indgået et finanslovsforlig, hvorefter det her jo så bare er nogle af de småting, der lige skal ordnes, for at man kan få det hele til at hænge sammen.

Men så nemt synes jeg ikke regeringen og Det Konservative Folkeparti skal have lov til at slippe.

Vi husker sikkert alle gebyrskandalen, der rullede for et par år siden, og hvor det viste sig, at staten helt urimeligt og helt ublu opkrævede gebyrer, der var langt højere end de faktiske omkostninger, der var forbundet med det. Socialdemokratiet var dengang helt enig i, at det var en skandale. Jeg husker tydeligt, hvorledes Ole Espersen dengang var med i front og kritiserede hele gebyrskandalen. Det skulle der gøres noget ved!